

Dimarts 1 durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 1,21-28): A Cafar-Naüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent estava admirada de la seva doctrina, perquè els ensenyava amb autoritat i no com ho feien els mestres de la Llei. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne, que es posà a cridar: «Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? ¿Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: el Sant de Déu!». Però Jesús el va increpar dient: «Calla i surt d'aquest home». Llavors l'esperit maligne el sacsejà violentament, llançà un gran xiscle i en va sortir.

Tots quedaren molt sorpresos i es preguntaven entre ells: «Què és tot això? Una doctrina nova ensenyada amb autoritat! Fins i tot dóna ordres als esperits malignes i l'obeeixen!». I la seva anomenada s'estengué de seguida per tota la regió de Galilea.

«La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la Llei, sinó amb autoritat»

+ Mn. Antoni ORIOL i Tataret
(Vic, Barcelona, Espanya)

Avui, primer dimarts del temps de durant l'any, sant Marc ens presenta Jesús ensenyant a la sinagoga i, tot seguit, comenta: «La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la Llei, sinó amb autoritat» (Mc 1,21). Aquesta observació inicial és impressionant. En efecte, la raó de l'admiració dels oients, d'una banda, no és la doctrina, sinó el mestre; no allò que s'explica, sinó Aquell qui ho explica; i, de l'altra, no ja el predicador vist globalment, sinó remarcat específicament: Jesús ensenyava «amb autoritat», és a dir, amb poder legítim i irrecusable. Aquesta particularitat esdevé ulteriorment reblada amb una nítida contraposició: «No ho feia com els mestres de la Llei».

En un segon moment, però, l'escena del guariment de l'home posseït per un esperit

maligne incorpora a la motivació admirativa personal la dada doctrinal: «Què vol dir tot això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova!» (Mc 1,27). Nogensmenys, notem, semblantment, que el qualificatiu no és tant de contingut com de singularitat: la doctrina és «nova». Heus ací una altra raó de contrast: Jesús comunica quelcom inaudit (mai com aquí aquest qualificatiu té sentit).

Afegim una tercera remarca. L'autoritat prové, a més, del fet que Jesús «fins i tot mana els esperits malignes, i l'obeeixen». Ens trobem davant una contraposició tan intensa com les dues anteriors. A l'autoritat del mestre i a la novetat de la doctrina cal sumar la força contra els esperits del mal.

Germans! Per la fe sabem que aquesta litúrgia de la paraula ens fa contemporanis del que acabem d'escoltar i estem comentant. Preguntem-nos amb humil agraïment: Tinc consciència que cap home no ha parlat mai com Jesús, la Paraula de Déu Pare? Em sento ric d'un missatge que tampoc no té parió? M'adono de la força alliberadora que Jesús i la seva ensenyança tenen en la vida humana i, més concretament, en la meva vida? Moguts per l'Esperit Sant, diguem al nostre Redemptor: Jesús-vida, Jesús doctrina, Jesús victòria, feu que, com es complaïa a dir el gran Ramon Llull, visquem en contínua “meravella” de Vós!